

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/2210 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

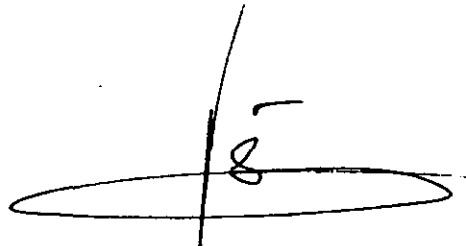
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2007

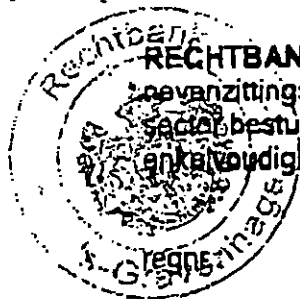
279

Verzonden: **3 - JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II
AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

zittingsplaats Zwolle

sectie bestuursrecht

enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

Awb 06/2210

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0412.20.0258,
mede namens haar minderjarige kind,
gemachtigde: mr. J.M. van Westerlaak, medewerkster Stichting Rechtsbijstand
Asiel te Zwolle,
eiseres;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
als rechtsopvolger van de Minister voor vreemdelingenzaken en integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. H.M. Pascha, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 3 januari 2005 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 13 december 2005 heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen en ambtshalve beslist om aan eiseres geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' te verlenen.
- 1.2 Bij brief van 10 januari 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 8 februari 2006. Op 28 juni 2006 en 30 maart 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 13 april 2007 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven. Voorts richt het beroep zich tegen de ambtshalve weigering van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling'.
- 2.2 Verweerder heeft gesteld dat geen sprake is van vervolging van alleenstaande minderjarige moeders in China, nu volgens het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 30 juni 2005 inzake China (verder: algemeen ambtsbericht) vrouwen met een in het buitenland geboren kind kunnen terugkeren in de maatschappij. Dertalve is ook geen sprake van een risico

regnr.

Awb 06/2210

-2-

op een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot is er volgens verweerder in China adequate opvang aanwezig voor minderjarige vreemdelingen.

- 2.3 Eiseres heeft de juistheid van dat oordeel betwist en gesteld dat zij behoort tot een sociale groep van alleenstaande minderjarige moeders die te vrezen heeft voor discriminatie in de zin voor het Vluchtelingenschap. Het betalen van de social compensation fee zal voor haar onmogelijk zijn, zodat haar kind niet kan worden geregistreerd en daardoor zal worden uitgesloten van allerlei voorzieningen. Voorts loopt eiseres op grond daarvan bij terugkeer naar China het risico op schending van artikel 3 EVRM. Tot slot stelt eiseres dat er voor haar geen adequate opvang zal zijn nu in het algemeen ambtsbericht is vermeld dat er geen opvanghuizen zijn voor alleenstaande (minderjarige) moeders.

- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van het beroep voor zover gericht tegen de welgering van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd

- 2.5 Allereerst stelt de rechtbank vast, zoals verweerder ter zitting heeft bevestigd, dat enkel de zwaarwegendheid van het asielrelaas van eiseres in geschil is.

- 2.6 Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiseres niet aannemelijk gemaakt dat zij vanwege haar 'illegale' kind dusdanig zal worden gediscrimineerd dat haar bestaansmogelijkheden zodanig zullen worden beperkt dat het onmogelijk is om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. De stelling van eiseres dat zij en haar 'illegale' kind zullen worden verstoten en uitgesloten van allerlei voorzieningen, is onvoldoende aannemelijk gemaakt. Daarbij overweegt de rechtbank dat in het algemeen ambtsbericht is vermeld dat alleenstaande (minderjarige) vrouwen hulp kunnen vragen bij het buurtcomité en een bijstandsuitkering kunnen aanvragen. Ook kan een ongehuwde moeder sociale ondersteuning krijgen. Illegale kinderen kunnen geregistreerd worden, zij het na betaling van een social compensation fee.

- 2.7 Een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken is een deskundigenadvies aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze informatie is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de Minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid daarvan. In dat geval zal de Minister het ambtsbericht niet dan na het instellen van nader onderzoek ter zake en bevestiging van de desbetreffende informatie aan zijn besluit ten grondslag mogen leggen.

- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank geeft het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie, onder aanduiding van de bronnen, waaraan deze informatie is ontleend. Het ontbreken van een voetnoot met bronvermelding bij de paragraaf inzake de mogelijkheid voor alleenstaande moeders om hulp te krijgen bij het buurtcomité, is onvoldoende voor een ander oordeel. Immers, niet kan worden gesteld dat deze informatie niet gebaseerd is op bronnen, nu in de inleiding (paragraaf 1) en de algemene bronnenlijst (paragraaf 6) van het algemeen ambtsbericht is aangegeven welke bronnen zijn geraadpleegd.

Voorts is naar het oordeel van de rechtbank niet gebleken van concrete aanknopingspunten om aan de juistheid of volledigheid van de inhoud van het ambtsbericht te twijfelen.

Derhalve heeft verweerder zijn standpunt dat eiseres niet te vrezen heeft voor vervolging dan wel een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM kunnen baseren op het algemeen ambtsbericht.

Evenmin kan de stelling van eiseres slagen dat zij de social compensation fee niet kan betalen, nu deze stelling niet is onderbouwd en slechts een vermoeden is van eiseres. Voorts is het enkele

regnr:

Awb 06/2210

-3-

moeten betalen van een social compensation fee onvoldoende om als vluchteling te worden aangemerkt. Nu het een financiële sanctie betreft, is bovendien geen sprake van strijd met artikel 3 EVRM. Verwezen wordt naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State van onder meer 12 juli 2004, Jv 2004/373.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder geen aanleiding hoeven zien om eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b te verlenen.

- 2.9 Voorts heeft eiseres een beroep gedaan op de aanwezigheid van bijzondere klemmende redenen van humanitaire aard. Naar het oordeel van de rechtbank kan dit beroep niet slagen. De omstandigheid dat eiseres op jonge leeftijd is verkracht en alleenstaand en minderjarig is, is hiervoor naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende bijzonder. Voorts is het beroep onvoldoende onderbouwd. Verweerder heeft dan ook geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c Vw 2000 hoeven te verlenen.

- 2.10 Het beroep is dan ook in zoverre ongegrond.

Ten aanzien van het beroep voor zover gericht tegen de ambtshalve weigering van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling'

- 2.11 Verweerder heeft zijn standpunt dat sprake is van adequate opvang voor alleenstaande minderjarige moeders met kind in China, gebaseerd op het algemeen ambtsbericht en het asielbeleid ten aanzien van China (Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2005/57). Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zijn standpunt in redelijkheid op het algemeen ambtsbericht kunnen baseren, nu dit een deskundigenbericht is en niet is gebleken van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Weliswaar is in het algemeen ambtsbericht vermeld dat er geen opvanghuizen voor alleenstaande (minderjarige) moeders bestaan in China, echter dit betekent niet dat geen adequate opvang aanwezig is voor eiseres als alleenstaande minderjarige. Eiseres heeft niet met op haar betrekking habbende omstandigheden aannemelijk gemaakt dat in haar individuele geval geen sprake is van adequate opvang. Derhalve heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' kunnen weigeren.

- 2.12 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

- 2.13 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

regnr:

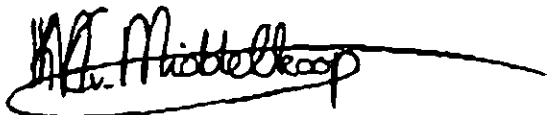
Awb 06/2210

-4

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier in het openbaar uitgesproken op

24 APR. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **24 APR. 2007**

**DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN**

POSTBUS 23024
3001 EA ROTTERDAM
VAN VOLLENHOVENSTRAAT 210
3016 BG ROTTERDAM
TELEFONUM +3110110-4366437
FAX +3110110-4267729
E-MAIL ADVOCATEN@FREELER.NL

RAAD VAN STATE
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

MR J. DE JONG
MR D.H. VAN TONGERLO
MR M.C. BEKKERING

Hoger beroepschrift

Rotterdam, 15 mei 2007

Betreft: /Staat
IND dossiernummer: 0412.20.0258
Toevoeging aangevraagd

Appellante is:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1.5 MEI. 2007.	
ZAKNR. 200703404	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

geboren op , van Chinese
nationaliteit, thans verblijvende te en domicilie
kiezende te Rotterdam aan de Van Vollenhovenstraat no. 21, ten
kantore van Mw Mr J. de Jong, advocaat en procureur, die door
appellante bepaaldelijk is gevolmachtigd om het hoger beroep in
te stellen;

De Procedure:

Op 3 januari 2005 heeft appellante, mede namens haar
minderjarige kind, een aanvraag ingediend tot verlening van een
verblijfsvergunning asiel. Bij beschikking van de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie van 13 december 2005 is die
aanvraag afgewezen en is tevens ambtshalve beslist aan
appellante geen verblijfsvergunning voor alleenstaande
minderjarige vreemdelingen te verlenen;

Op 10 januari 2006 is namens appellante beroep aangetekend
tegen die beschikking;

Bij uitspraak van de Rechtbank te Zwolle van 24 april 2007 is
het beroep ongegrond verklaard;

**DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN**

-2-

Appellante kan zich in de uitspraak van de Rechtbank Zwolle van 24 april 2007 niet vinden en gaat daartegen in hoger beroep bij Uw Raad. Appellante heeft heden tevens een apart verzoek om een voorlopige voorziening bij Uw Raad ingediend;

De Grieven:

1. In de uitspraak van 24 april 2007 stelt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.6 onder meer:

" De stelling van eiseres dat zij en haar illegale kind zullen worden verstoten en uitgesloten van allerlei voorzieningen, is onvoldoende aannemelijk gemaakt. Daarbij overweegt de rechtbank dat in het algemeen ambtsbericht is vermeld dat alleenstaande (minderjarige) vrouwen hulp kunnen vragen bij het buurtcomitee en een bijstandsuitkering kunnen aanvragen. Ook kan een ongehuwde moeder sociale ondersteuning krijgen. Illegale kinderen kunnen geregistreerd worden, zij het na betaling van een social compensation fee";

De rechtbank neemt hier een aantal punten uit het algemeen ambtsbericht om aan te geven waarom appellante onvoldoende zou hebben onderbouwd dat zij in een onhoudbare situatie zal geraken bij terugkeer naar China. De rechtbank miskent daarmee informatie uit het ambtsbericht van juni 2005 waaruit nu juist blijkt dat alleenstaande (minderjarige) moeders met illegale kinderen in een veel moeilijker situatie terecht komen dan alleenstaande moeders met een legaal kind. Met name de social compensation fee die moet worden betaald om het kind te laten registreren is dermate hoog (vier tot zes maal een jaarinkomen) dat appellante, als zij het geld al van iemand zou kunnen lenen, jarenlang torenhoge schulden zal hebben en daardoor weinig kans zal hebben een leven op te bouwen voor haar en haar kind. Indien appellante de fee niet kan betalen zit er voor haar niets anders op dan, zoals ook in het ambtsbericht aangegeven, haar kind naar een illegale school te sturen, waarvan het diploma niet worden erkend. De gevolgen voor het kind laten zich raden. Dit is niet slechts een vermoeden van appellante, maar, gezien de informatie in het ambtsbericht, een gevolg dat met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid zal plaatsvinden indien appellante terugkeert naar China. De rechtbank heeft dus nagelaten de informatie in het ambtsbericht juist te interpreteren. Bij juiste toepassing van de beschikbare informatie in het ambtsbericht had de rechter redelijkerwijze niet tot de conclusie kunnen komen dat appellante onvoldoende zou hebben onderbouwd dat zij in een onhoudbare situatie terecht zou komen bij terugkeer naar China. Deze situatie levert een schending van art. 3 EVRM op voor appellante en haar kind. Bovendien kan wel degelijk worden

**DE JONG VAN TONGERLO
& BEKKERING ADVOCATEN**

-3-

gesteld dat appellante tot een bepaalde sociale groep behoort die door de overheid zeer ernstig wordt gediscrimineerd. Aan appellante dient dan ook in ieder geval een verblijfsvergunning asiel te worden verleend op grond van art. 29 lid 1 onder b of c;

2. De rechtbank stelt onder rechtsoverweging 2.12 van de uitspraak:

"Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond";

Appellante is op grond van bovenstaande argumenten van mening dat de beslissing van de Rechtbank Zwolle op grond van onjuiste overwegingen, en daarmee op onzorgvuldige wijze, tot stand is gekomen;

De conclusie:

Appellante concludeert op grond van hetgeen hiervoor is overwogen dat de bestreden uitspraak van de Rechtbank Zwolle van 24 april 2007 op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en derhalve niet in stand kan blijven.

Redenen waarom appellante Uw Raad verzoekt de uitspraak van 24 april 2007 te vernietigen en te bepalen dat op haar verzoek tot verlening van een verblijfsvergunning asiel een nieuwe beslissing dient te worden genomen;

Rotterdam, 15 mei 2007

Mw Mr J. de Jong
Gemachtigde